

**สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
STATE AND PROBLEMS OF THAI LANGUAGE LEARNING
MANAGEMENT FOR MATTAYOM SUKSA 3 STUDENTS IN
SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF BURIRAM EDUCATIONAL
SERVICE AREA 2**

ผู้วิจัย : สุธรรม เลิศนพคุณวงศ์ ผศ. ดร. ปิยาภรณ์ ศิริภานุมาศ
สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำแนกตามประเภทของโรงเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำแนกตามประเภทของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โดยมีจำนวนครูผู้สอน 95 คน และนักเรียน จำนวน 677 คน การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .995 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test แบบ Independent) ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เป็นดังนี้

1.1 สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในภาพรวม พบว่ามีการดำเนินการ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ยกเว้นด้านการสอนซ่อมเสริม นักเรียนมีความคิดเห็นว่ามีผลการดำเนินการอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าร้อยละมากที่สุดคือ ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน รองลงมาคือด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1.2 ปัญหาการจัดการเรียนรู้อิทธิพลภาษาไทย พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและกรมสามัญศึกษา เดิม มีความคิดเห็นต่อปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผลการวิเคราะห์เป็นราย ด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ยกเว้นด้านการ เตรียมการสอนที่ครูมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับมากและมีค่าร้อยละมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและด้านบรรยากาศในชั้นเรียน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิมและ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้อิทธิพลภาษาไทย พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นไม่ แตกต่างกันเช่นกัน

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิมและ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้อิทธิพลภาษาไทย พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สองด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนและด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหามากกว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม

4. ข้อเสนอแนะ ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาการเรียนรู้อิทธิพล วิชาภาษาไทยของโรงเรียน โดยเฉพาะการจัดครูให้ทำการสอนตรงวิชาเอกและลดภาระการ ทำงานอื่น ที่นอกเหนือการสอน เพื่อให้ครูได้สอนภาษาไทยอย่างเต็มเวลาและเต็มหลักสูตร

คำสำคัญ : สภาพและปัญหา การจัดการเรียนรู้อิทธิพลภาษาไทย

ABSTRACT

This research aimed to 1) study state and problems of learning management in Thai language of Mattayom Suksa 3. 2) compare teachers' opinions about the problems of learning management in Thai language classified by types of school. 3) compare students' opinions about problems of learning management in Thai language classified by types of school. Samples of this research consisted of the teachers who teach Thai subject and Mattayom Suksa 3 students in the expanded educational opportunities schools and the schools under the old former Department of General Education under the Office of Buriram Educational Service Area 2 in the first semester of the

academic year 2008 with the number of 95 teachers and 677 students. Data were collected by using the questionnaire which its reliability was .995. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and t-test independent sample. The results were as follows :

1. Conditions and problems of learning management in Thai language of Mattayom Suksa 3 of schools under the Office of Buriram Educational Service Area 2 were :

1.1 For learning management, it was found that Thai language teachers and Mattayom Suksa 3 students had the overall attitude for the learning management at the highest level. When considering individual aspects, all aspects were also ranked in the highest level, except for the remedial teaching which was in the high level. The highest percentage aspect was the classroom atmosphere and the extra-curriculum activity, respectively.

1.2 For problems in Thai language learning management, it was found that Thai language teachers and Mattayom Suksa 3 students in the expanded educational opportunity schools and the schools under the former Department of General Education in Buriram Educational Service Area 2 had the overall attitudes towards the problems at the moderate level. When considering individual aspect, every aspect was ranked at the moderate level, except the lesson planning which was ranked at the high level and was the highest percentage of all, followed by extra-curriculum activity, and the classroom atmosphere respectively.

2. The comparison of overall opinions of the teachers under the jurisdiction of the former Department of General Education and the expanded educational opportunity schools towards the problems in Thai subject learning management found that there was no significant difference. When considering individual aspect, there was also no significant difference.

3. The comparison of overall opinions of the students under the jurisdiction of the former Department of General Education and the expanded educational opportunity schools towards the problems in Thai subject learning management found that there was no significant difference. When considering

individual aspects, there was statistical significant difference at the level of .05 in 2 aspects : learning management and extra-curriculum activity. The result also showed that the students in the expanded educational opportunity schools had attitudes towards the problems more than the students of the schools under the former Department of General Education.

4. For the suggested solutions, the school administrators should pay more serious attention to the problem solving of Thai subject learning management, especially by assigning the teachers to teach in their major fields or their areas of specialty and reduce working load in order to let the teachers give their effective teaching.

Keywords : State and Problems, Thai Language Learning Management

บทนำ ภาษาเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพิ่มประสบการณ์ เป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติที่ควรค่าต่อการเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ ชาติไทยตลอดไป

ในปัจจุบันนี้คุณภาพการศึกษาในวิชาภาษาไทยตกต่ำ เป็นจุดวิกฤตที่ต้องเร่งแก้ไข เห็นได้จากผลการทดสอบระดับชาติ (National Test) ปีการศึกษา 2549 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทย พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 43.94 ในทำนองเดียวกันกับผลการทดสอบระดับชาติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทย พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 41.37 จะเห็นว่าผลการทดสอบในระดับชาติ และระดับเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 นักเรียนมีคะแนนวิชาภาษาไทย เฉลี่ยร้อยละไม่เกินร้อยละ 50 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2. 2550 :5)

นอกจากนี้จากการสำรวจสภาพการอ่านการเขียนภาษาไทยของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาร้อยละ 93.40 พูดภาษาเขมร ส่วยและเยอ มีนักเรียนระดับประถมศึกษาพูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่เพียงร้อยละ 6.60 ทำให้มีปัญหาในการใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร นักเรียนไม่ชอบอ่านและเขียนหนังสือ มั่นใจและไม่ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาภาษาไทย ในด้านครู พบว่า ครูจัดการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ขาดเทคนิคการสอนและการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ครูมีวิชาที่สอนและภาระงานอื่น ๆ มากเกินไป (สำนักงาน

การประชุมทางวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 3

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. 2546 : 4) ซึ่งสอดคล้องกับ อารุง จันทวานิชและไพบุลย์ แจ่มพงษ์ (2542 : 5) ที่กล่าวว่าคุณภาพของครูผู้สอนเองก็ตกต่ำลง โดยเฉพาะครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ครูมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการประกอบวิชาชีพครู การกำหนดสัดส่วนและเวลาเรียน เนื้อหาทางวิชาการและทักษะอื่น ๆ ยังไม่เหมาะสม ขาดเนื้อหาสาระที่จำเป็นต่อการเรียนรู้โลกแห่งอนาคต ครูส่วนใหญ่ยังใช้การสอนแบบบรรยาย ไม่เน้นกระบวนการให้นักเรียนได้พัฒนาการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและครูยังใช้สื่อการสอนไม่มากนักและสอดคล้องกับความคิดเห็นของ พันธนีย์ วิหคโต (2537 : 44) ที่กล่าวว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันพบว่ามีปัญหาอยู่มาก โดยเฉพาะในระดับชั้นต้น ๆ ของการศึกษา ซึ่งยังไม่หมดต่อการเรียนรู้ทักษะทางภาษา ทำให้อ่านหนังสือไม่คล่อง เขียนไม่ถูกต้อง ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะสาเหตุมาจากทั้งตัวครูและนักเรียน ปัญหาจากตัวครูพบว่า ครูขาดแคลนเทคโนโลยีทางการศึกษา มีชั่วโมงสอนมาก ซึ่งต่อมา พันธนีย์ วิหคโต (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา พบว่าในการพัฒนานักเรียน ครูยังไม่เข้าใจในการจัดกิจกรรม ขาดประสบการณ์ไม่ชำนาญในการจัดกิจกรรม ไม่มีความรู้ในการจัดกิจกรรม จึงช่วยเหลือนักเรียนเท่าที่พอจะทำได้และพบอีกว่า ชุมชน ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาน้อย คิดว่าเป็นหน้าที่ของครูและโรงเรียนเท่านั้นและสอดคล้องกับ สุวีพร แยมฉาย (2536 : 4) ที่กล่าวว่า ครูขาดความพยายามที่จะค้นคว้าวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ได้ผล เช่น การผลิตอุปกรณ์หรือสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน ขาดแบบฝึกหัด เพื่อฝึกทักษะต่าง ๆ นอกจากนี้ อภรณ์ใจเพียง (2542 : 24) ยังพบว่าครูสอนภาษาไทยมีปัญหาที่ต้นตัวครูเองเกี่ยวกับความรู้ ทักษะการสอนและเจตคติต่อวิชาชีพครูและปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ เช่น การบริหารจัดการ เป็นต้นว่า ครูสอนหลายวิชา ครูขาดเอกสารค้นคว้า ครูขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน เป็นต้น

ดังนั้นหากครูผู้สอนภาษาไทยสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ ให้มีพัฒนาการที่ก้าวหน้าสูงขึ้น นักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตทางการศึกษาก็จะได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพตามไปด้วย โดยนักเรียนเหล่านั้นจะสามารถอ่านออกเขียนได้ ใช้ภาษาไทยติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อสังคมและประเทศชาติ จากสภาพปัญหา เหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษามีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาถึงสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ทั้งนี้เนื่องจากว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นชั้นเรียนปีสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ เพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลในการวางแผน กำหนดแนวทางแก้ไขและปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้อิทธิพลภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้อิทธิพลภาษาไทย จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้อิทธิพลภาษาไทย จำแนกตามประเภทของโรงเรียนขอเขตของเนื้อหาการวิจัย

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยศึกษาใน 7 ด้าน คือ การเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและการสอนซ่อมเสริม ส่วนนักเรียนศึกษาใน 6 ด้าน คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและ การสอนซ่อมเสริม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 5,833 คน จำแนกเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ครูผู้สอน จำนวน 79 คน นักเรียน จำนวน 2,941 คน โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม ครูผู้สอน จำนวน 16 คน นักเรียน จำนวน 2,797 คน สำหรับครูผู้สอนผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทั้งประชากร

2. กลุ่มตัวอย่าง

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 772 คน จำแนกเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 79 คน ครูผู้สอนในโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม จำนวน 16 คน และได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนโดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan นักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 340 คน นักเรียนโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม จำนวน 337 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ แบบสอบถามสำหรับ
 ถามครูผู้สอนและแบบสอบถามสำหรับถามนักเรียน โดยแต่ละชุดแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 ตอนที่ 1 เป็นข้อความถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)
 สอบถามความคิดเห็น

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นและ
 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือถึงคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อขอ
 หนังสือขอความร่วมมือไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ขอความอนุเคราะห์
 ให้ออกหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในสังกัดขออนุญาตเก็บข้อมูล จากนั้น
 นำแบบสอบถามแจกจ่ายให้กับสถานศึกษาตามเป้าหมาย โดยส่งแบบสอบถามไป รวมทั้งสิ้น
 772 ฉบับ แบ่งเป็นแบบสอบถามครู จำนวน 95 ฉบับ แบบสอบถามนักเรียน จำนวน 677
 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับมา คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลที่เก็บได้ไปวิเคราะห์โดยใช้
 โปรแกรมวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์และใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชา
 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
 โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมทุกด้าน รายด้านและรายข้อ

5.2 ด้านความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ใช้การวิเคราะห์ด้วยการแจก
 แจกความถี่ ค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

5.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชา
 ภาษาไทย จำแนกตามประเภทของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม
 กับโรงเรียนขยายโอกาสทาง ใช้ t-test กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

5.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชา
 ภาษาไทย จำแนกตามประเภทของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม
 กับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ใช้ t-test กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

การประชุมทางวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 3

1.1 สภาพการจัดการเรียนรู้อิทธิวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยโดยรวมทุกด้านพบว่า ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและครูสอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนรู้อิทธิวิชาภาษาไทยในภาพรวมพบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน

1.2 สภาพการจัดการเรียนรู้อิทธิวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตามความคิดเห็นของนักเรียนโดยรวมทุกด้านพบว่า นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนรู้อิทธิวิชาภาษาไทยในภาพรวมพบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น ด้านการสอนซ่อมเสริมที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก

1.3 ปัญหาการจัดการเรียนรู้อิทธิวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการเตรียมการสอนที่มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ สรุปได้ดังนี้

2.1 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนรู้อิทธิวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เช่น ด้านการเตรียมการสอน พบว่ามีปัญหาคือ ครูมีภาระงานมากเกินไป จึงไม่มีเวลาเตรียมการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่ามีปัญหาคือ นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาไทยน้อย เวลาสอนไม่เพียงพอ นักเรียนไม่สนใจและให้ความสำคัญในการเรียนภาษาไทย เป็นต้น

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนรู้อิทธิวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เช่น ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่ามีปัญหาคือ ครูไม่มีทักษะการสอน นักเรียนไม่สนใจเรียนและครูใช้กิจกรรมการสอนไม่หลากหลาย ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่ามีปัญหาคือ ห้องเรียนมีอากาศร้อนเกินไป ห้องเรียนสกปรกและจำนวนนักเรียนต่อห้องมีจำนวนมากเกินไป เป็นต้น

2.3 ข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้อิทธิวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เช่น ด้านการเตรียมการสอน ควรจัดสรรอัตราครูเพิ่มขึ้นให้เพียงพอและ

ลดภาระงานอื่น ๆ ของครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรจัดให้ครูสอนตามวิชาเอกและไม่เปลี่ยนครูสอนบ่อย ๆ เป็นต้น

2.4 ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เช่น ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสอน ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายและควรนำสภาพปัญหาและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาประยุกต์ในการสอน ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ควรจัดหาพัดลมให้เพียงพอต่อความต้องการ จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน ให้สะอาด สวยงาม บรรยากาศน่าเรียน เป็นต้น

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำแนกตามประเภทของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิมกับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่าโดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเช่นกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำแนกตามประเภทของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิมกับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่าโดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สองด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหามากกว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เป็นดังนี้

1.1 สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตามความคิดเห็นของครู โดยรวมทุกด้านพบว่า ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม มีความเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในภาพรวมมีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมีความตระหนักและรับผิดชอบในวิชาที่ตนเองสอนเป็นอย่างดี มีการพัฒนาตนเองในการสอนอย่างต่อเนื่อง เช่น การเข้าอบรม ประชุม สัมมนา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น เนื่องจากว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องได้รับการทดสอบ ผลการเรียน

จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติเป็นประจำทุกปีและได้รับการประเมินคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา แต่จากสภาพเป็นจริงยังมีความขัดแย้งกันระหว่างสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่มีการดำเนินการในระดับร้อยละที่สูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 และยังพบว่ามึนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านและเขียนอยู่จำนวนหนึ่ง อาจเป็นเพราะว่าครูสอนวิชาภาษาไทยมองการสอนภาษาไทยเป็นบวกร มีความพึงพอใจในวิชาภาษาไทยและกระบวนการเรียนการสอน แต่มีตัวแปรอื่นคือตัวนักเรียนที่ไม่ชอบอ่านและเขียนหนังสือ ไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาภาษาไทยและใช้ภาษาถิ่นอยู่เป็นจำนวนมาก โดยพบว่านักเรียนระดับประถมศึกษาร้อยละ 93.40 พูดภาษาเขมร ส่วยและเยอ มีนักเรียนระดับประถมศึกษาพูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่เพียงร้อยละ 6.60 เท่านั้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. 2546 : 4) ซึ่งข้อมูลที่ค้นพบดังกล่าว ส่งผลให้สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพึงพอใจ

1.2 สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน พบว่ามีการดำเนินการ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยด้านที่มีค่าร้อยละมากที่สุดคือ ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมีความตระหนักและรับผิดชอบในวิชาที่ตนเองสอนเป็นอย่างดี มีการพัฒนาตนเองในการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น เนื่องจากว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องได้รับการทดสอบจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติและได้รับการประเมินคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ครูต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนให้เหมาะสมกับการปฏิรูปการศึกษา โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเรียน กล่าวคือกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง เรียนรู้อย่างมีความสุข ครูใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ส่วนด้านการสอนซ่อมเสริมที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากและมีค่าร้อยละน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยต้องรับผิดชอบสอนหลายวิชา มีนักเรียนที่ต้องสอนจำนวนมากและข้อจำกัดในด้านเวลา

1.3 ผลการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน พบว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าครูมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา มีความ

กระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและรับผิดชอบในงานที่ตนเองได้รับมอบหมาย ทำให้สอนวิชาภาษาไทยได้อย่างมีคุณภาพและนักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยเพราะเป็นภาษาประจำชาติ ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและต้องทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นประจำทุกปี ส่วนผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการเตรียมการสอนที่มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากว่า ครูต้องสอนหลายวิชา มีงานอื่น ๆ และมีนักเรียนจำนวนมากที่ต้องรับผิดชอบซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสวท ใจมาตี (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่ามีปัญหาในขั้นการเตรียมการสอนเพราะว่าครูผู้สอนต้องสอนหลายชั้นเรียน และได้รับมอบหมายให้ทำงานนอกเหนือจากงานสอนมากทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ศักดิ์ดา ธิราวัตร (2541 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบปัญหาที่ทำให้ครูไม่สามารถสอนได้ตรงตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ เนื่องจากความยุ่งยากในการเตรียมการสอน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำแนกตามประเภทของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิมกับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่าโดยรวมและรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สภาพการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิมกับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจะแตกต่างกันบ้าง เช่น สภาพอาคารเรียน จำนวนครู จำนวนนักเรียน งบประมาณที่ได้รับ วุฒิทางการศึกษาของครู ปริมาณงานที่รับผิดชอบ ฯลฯ แต่ภาระงานที่รับผิดชอบของครูก็ไม่แตกต่างกันมากนัก ได้แก่ ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิมมีวุฒิจบวิชาเอกภาษาไทย สอนเพียงวิชาเดียวคือวิชาภาษาไทยแต่ต้องรับผิดชอบสอนนักเรียนจำนวนมาก ส่วนครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จบเอกภาษาไทย แต่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมาแล้ว ซึ่งจำนวนนักเรียนที่สอนมีไม่มากแต่ต้องทำการสอนในหลายวิชา จากสภาพดังกล่าวจึงทำให้ระดับของปัญหามีไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำแนกตามประเภทของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิมกับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่าโดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิมกับโรงเรียนขยายโอกาส

ทางการศึกษามีกระบวนการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สองด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยนักเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหามากกว่านักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม

ในด้านการจัดการเรียนการสอนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาต้องสอนหลายวิชาและมีภาระงานอื่น ๆ อีกมาก ดังนั้นจึงไม่มีเวลาเตรียมการสอน เวลาสอนครูจะไม่ค่อยบอกจุดประสงค์และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกแก่นักเรียนก่อนสอนรวมทั้งขาดทักษะเทคนิควิธีการสอนที่ใหม่ ๆ และไม่มีเวลาในการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียน นักเรียนบางคนอ่านหนังสือไม่ออก มีพื้นฐานทางด้านภาษาไทยน้อยและไม่สนใจเรียนจึงพบความแตกต่างดังกล่าว

ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีการดำเนินกรน้อยหรือขาดความต่อเนื่องและไม่หลากหลายในด้านกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการสอนในชั้นเรียน ได้แก่ ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมห้องสมุด นิทรรศการทางภาษาไทย เป็นต้น เพราะว่าขาดงบประมาณสนับสนุน ขาดอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ครูและผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ จึงพบความแตกต่างดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 กระทรวงศึกษาธิการควรจัดสรรอัตราครูเพิ่มขึ้นและตรงตามสาขาที่โรงเรียนต้องการอย่างเพียงพอและทบทวนนโยบายการไม่ให้นักเรียนตกชั้นเพราะการที่มีนักเรียนบางคนอ่านภาษาไทยไม่ออกเขียนภาษาไทยไม่ได้ ย่อมมีปัญหาในการเรียนทุกวิชา โดยเฉพาะการเรียนในชั้นที่สูงขึ้นควรทบทวนนโยบายนี้ เพื่อส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการฝึกฝนตนเองให้มีทักษะในการเรียนภาษาไทยอย่างเต็มความสามารถ

1.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยการสนับสนุนด้านงบประมาณ บุคลากร การพัฒนาคุณภาพครูอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดอบรม สัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานของครูและนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูและนักเรียนมีขวัญกำลังใจในการเรียนรู้และฝึกฝนตนเองอย่างเต็มความสามารถ

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาไทยของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยมีศูนย์พัฒนาการสอนภาษาไทยประจำเขตพื้นที่การศึกษาและมีบทบาทในเรื่องการสนับสนุนให้ครูสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การให้คำปรึกษา แนะนำแก่ครู สื่อการสอน การเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย เช่น การอบรม การศึกษาดูงาน เพื่อให้ครูมีทักษะในการสอนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษาควรตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย โดยจัดครูที่จบวิชาเอกภาษาไทยทำการสอนวิชาภาษาไทยและลดภาระงานพิเศษที่นอกเหนือจากการสอนของครูลง เพื่อให้ครูได้มีเวลาในการสอนอย่างเต็มหลักสูตร ตลอดจนทั้งสนับสนุนงบประมาณ สื่อการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการเรียนรู้ภาษาไทย มีการนำกระบวนการนิเทศภายในมาใช้อย่างจริงจัง มีการกำหนด ควบคุมจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนอย่าให้มีจำนวนมากเกินกว่าเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ คือ นักเรียน จำนวน 40 คนต่อห้องเรียนและจัดให้มีห้องการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะ เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 ครูผู้สอนควรจัดครูที่มีความรักในการสอนภาษาไทย โดยเฉพาะครูที่จบวิชาเอกภาษาไทยมาสอนวิชาภาษาไทยและควรให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมมือกับเพื่อนครูในกลุ่มสาระเดียวกันหรือต่างกลุ่มสาระในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการสอนให้ตรงกับความสนใจของนักเรียน ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองและอุทิศตนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างจริงจัง

1.6 ทำการสนับสนุนให้นักเรียนตั้งใจเรียนตามกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของครูและโรงเรียนทั้งในหลักสูตรและเสริมหลักสูตร เนื่องจากทักษะภาษาไทยเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ อีกต่อไปและนักเรียนที่พูดภาษาถิ่น ควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนโดยการจัดตั้งเป็นชมรมหรือกลุ่มรักภาษาถิ่น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ ภาษาและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย ในระดับชั้นอื่น ๆ ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุรักษ์ เขต 2 และในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น

2.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ในระดับชั้นอื่น ๆ ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุรักษ์ เขต 2

2.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาและโรงเรียน ควรมีการจัดทำโครงการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนภาษาไทยที่พบในครั้งนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ติดตามอย่างเป็นระบบ

เอกสารอ้างอิง

- พันธินีย์ วิหคโต. (2537). การวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). รายงานการวิจัยเรื่อง การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- ศักดิ์ดา ติราวัด. (2541). สภาพและปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สวาท ใจมาดี. (2544). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. (2546). แผนยุทธศาสตร์เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. นุริรัมย์ : เรวัตการพิมพ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. (2550). ระเบียบวาระการประชุมสัมมนาผู้อำนวยการโรงเรียน ครั้งที่ 3 / 2550. นุริรัมย์ : ม.ป.พ. อัดสำเนา.
- สุริพร แยมฉาย. (2536). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนธรรมดา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา โครงการตำราวิชาการเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ 6 รอบ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- อำรุง จันทวานิชและไพฑูริย์ แจ่มพงษ์. (2542 กันยายน). การศึกษา : แนวทางการพัฒนาคุณภาพ. วิชาการ. 2(9) : 2-12.